

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2010 r. — Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-119/10)

(2010/C 113/111)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, Y. de Vries i J. Langer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr C(2009)10712 z dnia 23 grudnia 2009 r. dotyczącej zmniejszenia kwoty pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz programu (IW) Interreg II/C Powódzie w dorzeczach Renu i Mozy w Królestwie Belgii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Francuskiej, Wielkim Księstwie Luksemburga i w Królestwie Niderlandów zgodnie z decyzją Komisji z dnia 18 grudnia 1997 r. (EFRR nr 970010008);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów:

— naruszenie art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88⁽¹⁾ poprzez zastosowanie korekty finansowej na podstawie ekstrapolacji, mimo że przepis ten nie przewiduje żadnej podstawy, która by to działanie uzasadniała;

— naruszenie art. 24 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 4253/88 poprzez zastosowanie zryczałtowanego obniżenia kwoty przyznanej pomocy, mimo że przepis ten nie przewiduje żadnej podstawy, która by to działanie uzasadniała;

— naruszenie zasady pewności prawa poprzez nałożenie na państwo członkowskie zobowiązań w oparciu o orzecznictwo Trybunału wydane po ich powstaniu, które w chwili ich nałożenia nie były dla państwa członkowskiego jasne, dookreślone ani możliwe do przewidzenia.

— naruszenie zasady proporcjonalności poprzez zastosowanie korekty finansowej w wysokości 25 % kosztów zadeklarowanych w związku z zamówieniami publicznymi, w którym to kontekście doszło do uchybienia ogólnym zasadom takim jak zasady przejrzystości, proporcjonalności i równości traktowania;

— naruszenie zasady proporcjonalności poprzez zastosowanie korekty finansowej w wysokości 100 % kosztów zadeklarowanych w związku z zamówieniami publicznymi przekraczającymi wartości graniczne określone w dyrektywach 93/37/EWG⁽²⁾, 93/36/EWG⁽³⁾ i 92/50/EWG⁽⁴⁾ oraz przyznane bez dopuszczenia jakiegokolwiek konkurencji;

— naruszenie obowiązku uzasadnienia poprzez brak wyjaśnienia, w jaki sposób zostało ustalone zryczałtowane obniżenie kwoty przyznanej pomocy;

— naruszenie obowiązku uzasadnienia poprzez zastosowanie szczególnego obniżenia kwoty pomocy przyznanej na dany projekt, które nie zostało uzasadnione w wystarczający sposób.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. 1988 L 374, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. 1993 L 199, s. 54; sprostowanie Dz.U. 1994 L 111, s. 115).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. 1993 L 199, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. 1992 L 209, s. 1).